

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu **V. Š.**, bývajúceho v P., zastúpeného JUDr. Ľ. K., advokátom v T., proti žalovanému **J. P.**, bývajúcemu v P., **o vydanie veci a iné**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 5 C 1080/1998, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 11. decembra 2007 sp. zn. 4 Co 155/2007

t a k t o :

O d m i e t a dovolanie žalobcu v potvrdzujúcej časti rozsudku odvolacieho súdu.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu v Trenčíne z 7. marca 2007 č.k. 5 C 1080/1998-156 vo zvyšujúcej zamietavej časti týkajúcej sa vydania veci a vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobca podal proti rozsudku odvolacieho súdu do jeho potvrdzujúcej časti, ktorým bol potvrdený zamietavý rozsudok prvostupňového súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. a § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O.s.p. s odôvodnením, že súd prvého stupňa ako aj odvolací súd nesprávne zistili skutkový stav a vyhodnotili vykonané dôkazy ako i nesprávne právne posúdili predmetnú vec. Má za to, že pri úplnom zistení skutkového stavu, správnom vyhodnotení vykonaných dôkazov a správnom právnom posúdení veci mali súdy dospieť k záveru, že jeho žaloba je v celom

rozsahu dôvodná a mali jej vyhovieť. Namietal, že odvolací súd neprihliadol ani k námietke zaujatosti, ktorú podal. Navrhol preto rozsudky oboch súdov zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k podanému dovolaniu zo strany žalovaného nebolo podané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustný ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietavej časti, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektoré zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písm. a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu

o nedostatok právomoci súdu) spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p. ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonnom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalobcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že v prejednávanej veci mu postupom súdu bola odňatá možnosť pred nim konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Žalobca v podanom dovolaní v skutočnosti však nenamietal relevantné procesné vady (tzv. zmätočnosti) v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Jeho námietky, že súdy oboch stupňov nesprávne zistili skutkový stav a nesprávne vyhodnotili vykonané dôkazy ako aj nesprávne vec právne posúdili – možno uviesť len to, že v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dôvodom dovolania nemôže byť samo o sebe nesprávne skutkové zistenie. Dovolanie totiž nie je „ďalším“ odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.) a hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) väd. Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať ako revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, tak ani prieskumom nimi vykonaného dokazovania.

Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery je oprávnený dopĺňať prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý za tým účelom môže vykonávať dokazovanie (§ 213 O.s.p.). Dovolací súd nie je všeobecne treťou inštanciou, v ktorej by mohol preskúmať akékoľvek rozhodnutie súdu prvého stupňa. Preskúmavať

správnosť a úplnosť skutkových zistení a to ani v súvislosti s právnym posúdením veci nemôže dovolací súd už len z tohto dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože – na rozdiel od súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu – nemá možnosť podľa zásady ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní tieto dôkazy sám vykonávať, ako je zrejmé z obmedzeného rozsahu dokazovania v dovolacom konaní podľa ustanovenia § 243a ods. 2 in fine O.s.p. (arg. „dokazovanie však nevykonáva“).

Neobstojí ani námietka dovolateľa, že odvolací súd neprihliadol k námietke zaujatosti, ktorú podal, keď zo spisu ako aj z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu je zrejmé, že odvolací súd námietke zaujatosti vznesenej dovolateľom neprihliadol, nakoľko námietka sa týkala len okolností spočívajúcich v postupe sudcov v konaní o prejednávanej veci a na takúto námietku súd neprihliada.

Dovolací súd taktiež neprihliadol ani k námietke uvedenej v ustanovení § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. – nesprávne právne posúdenie veci, ku ktorej je možné prihliadnuť len v prípade, ak je splnený základný predpoklad prípustnosti dovolania, v dôsledku ktorého sa preň otvorí možnosť prieskumnej činnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku odvolacieho súdu.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobcovi nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z § 237 O.s.p. odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti a námietok dovolateľa, z ktorých niektoré sú už dávno neaktuálne (napr. dovolací dôvod o nedostatkoch v skutkových zisteniach, od účinnosti zákona č. 353/2003 Z.z. neexistuje a pod.).

V dovolacom konaní nebol žalobca úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovanému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo

v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradit' trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: